

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 8Co/296/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4109233969
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Hušeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2013:4109233969.3

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 35 724 803, zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pajštúnska 5, IČO: 36 613 843, zastúpená konateľom a advokátom Mgr. Tomášom Kušnírom, proti odporcyni: X. A., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., W. 6, v konaní zastúpená opatrovníkom: JUDr. Oliver Kolenčík, vyšší súdny úradník Krajského súdu v Nitre, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Prešov, Nám. Legionárov 5, IČO: 42 176 778, zastúpený: JUDr. Igor Šafranko, advokát, so sídlom Svidník, ul. Sov. Hrdinov 163/66, o zaplatenie sumy 119,78 Eur s príslušenstvom, o odvolaní vedľajšieho účastníka proti uzneseniu Okresného súdu Nitra č. k. 9C/64/2012-115 zo dňa 02. mája 2013, jednohlasne takto

rozhodol:

Odvolací súd uznesenie súdu prvého stupňa potvrdzuje.

Navrhovateľovi nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu nepriznal náhradu trov konania. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil s poukazom na ustanovenia § 146 ods. 2, § 150 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len "OSP"). V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 07.12.2009 domáhal zaviazania odporcu na zaplatenie sumy 119,78 Eur s príslušenstvom. Podaním zo dňa 15.02.2012 oznámilo Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS vstup do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu a dňa 15.06.2012 vzniesol námietku premlčania. Navrhovateľ prostredníctvom svojho právneho zástupcu vzal návrh na začatie konania v celom rozsahu späť a žiadal, aby súd konanie zastavil. Vzhľadom na späťvzatie návrhu navrhovateľa bez toho, aby odporca splnil záväzok, teda pre správanie sa navrhovateľa, súd konanie zastavil a o náhrade trov konania rozhodol podľa § 146 ods. 2 vety prvej OSP v spojení s § 150 ods.1 OSP dôvodiac tým, že v tomto prípade videl dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré vedľajšiemu účastníkovi uplatnené trovy konania nepriznal. Uviedol, že vedľajší účastník je právnickou osobou, ktorej samotným účelom a predmetom činnosti je aj ochrana spotrebiteľov v súdnych konaniach. Z daného sa javí splnomocnenie právneho zástupcu na vykonávanie úkonov v súdnych konaniach za nadbytočné, nakoľko by združenie malo vedieť uskutočniť tieto právne úkony na ochranu a v prospech spotrebiteľa, nakoľko je to predmetom ich činnosti. Taktiež nie je zrejmé, akým spôsobom právny zástupca vedľajšieho účastníka pripravil právne zastúpenie pre zastupovanie v tomto konaní, nakoľko nemal vedomosť o predmete tohto sporu. Súd sa stotožnil s tvrdením navrhovateľa o nehospodárnosti, nepreukázanosti a neúčelnosti uplatnených trov konania vedľajším účastníkom, preto mu z dôvodov hodných osobitného zreteľa náhradu trov konania nepriznal.

Proti uzneseniu súdu prvého stupňa podal včas odvolanie vedľajší účastník na strane odporcu a to z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že nakoľko sú neziskovou organizáciou, vlastné

prostriedky nemajú. Nakoľko nemajú ani podmienky kancelárske, ani vlastné finančné prostriedky ani personálne obsadenie, jedinou možnosťou na obstarávanie aspoň časti spotrebiteľskej agendy, sú ochotné advokátske kancelárie. Vyjadril názor, že by malo byť všeobecným celospoločenským cieľom a aj záujmom, ku ktorému by mali prispievať aj súdy, aby sa predmetná spotrebiteľská agenda rozptýlila medzi čo najviac združení a aby v každom konaní vystupoval za združenie advokát, aby týmto spôsobom sa čo najskôr táto agenda zredukovala na minimum, aby dodávatelia prestali skúšať a prestali podávať žaloby odsúdené dopredu na neúspech. Zároveň uviedol, že ich cieľom je, aby aj advokáti zistili, že ak sa budú v spolupráci so združeniami venovať hromadne spotrebiteľskému právu, tak neskrachujú z dôvodu, že súdy nepriznávajú združeniu náhradu trov konania ani v úspešných konaniach. V odôvodnení odvolania poukázal na čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, podľa ktorého má každý právo na právnu pomoc v konaní pred súdom, inými štátnymi orgánmi alebo orgánmi verejnej správy od začiatku konania a to za podmienok ustanovených zákonom. Uviedol, že je neziskovou organizáciou zloženou z laikov v oblasti práva, ktoré je pripravené dôsledne presadzovať a chrániť aj v súdnych konaniach oprávnené záujmy spotrebiteľov, má právo vystupovať proti dodávateľom na základe princípu „rovnosti zbraní“. Spotrebiteľ bol vo veci úspešný v dôsledku ich aktivity. Uviedol, že ich účasť v konaní je pre spotrebiteľa efektívna v zmysle cieľov a účelu, na ktorý je združenie založené. Svojou činnosťou naplňajú vysoké ciele politiky EÚ v oblasti ochrany spotrebiteľov, na napĺňanie ktorých sú odkázaní na právne služby. Vyjadril názor, že ak má svoje právo na zastupovanie advokátom, na napĺňanie ich cieľov pri ochrane spotrebiteľov v praxi realizovať, je nepochybne potrebné, aby im súdy priznávali náhradu trov konania, tam kde im na náhradu trov konania vznikli podmienky. Ak tak súdy nebudú konať, zabránia im, ako neziskovej organizácii v pokračovaní ich činnosti, čo by nemalo byť cieľom súdov. Súd by nemal podporovať hospodárske záujmy dodávateľov, ale spotrebiteľov a práva združenia. Na podporu svojich tvrdení poukázal na rozhodnutia krajských súdov SR. Navrhol napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa zmeniť a priznať mu náhradu trov celého konania. Zároveň si vyúčtoval náhradu trov prvostupňového a odvolacieho konania v celkovej sume 96,82 Eur vrátane DPH.

K odvolaniu vedľajšieho účastníka na strane odporcu podal vyjadrenie navrhovateľ. Navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti v zmysle § 219 OSP potvrdil. Podľa názoru navrhovateľa vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Združenia na ochranu spotrebiteľa podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. majú možnosť využívať aj určenú podporu ministerstva. Tieto právne závery ustálil aj Krajský súd v Bratislave v rozhodnutí sp. zn. 5Co/26/2012 ako aj v rozhodnutí 3Cob/259/2011. Ďalej uviedol, že z vlastných skúseností má vedomosť, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na stav konania a vôľu odporcu, a to oznámením o vstupe združenia do konania, ktoré obsahuje žiadosť o zaslanie žaloby a návrh na priznanie trov konania. Z uvedeného je zrejmé, že pred zaslaním oznámenia o vstupe do konania, združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Navyše vedľajší účastník viaceré procesné podania nadbytočne opakuje bez uvedenia nových významných skutočností vzťahujúcich sa na predmet sporu. Rovnaký právny názor vyjadril aj Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí sp. zn. 6Co/141/2012. Mal za to, že paušálny vstup združenia zastúpeného advokátom do konaní, v ktorých pre vstup nebol žiadny dôvod, iba zbytočne navyšuje trovy konania a navodzuje dojem, že účelom vstupu nebola ochrana práv spotrebiteľa, ale získanie finančných prostriedkov v podobe náhrady trov právneho zastúpenia. Obdobný právny názor vyslovil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v rozhodnutí sp. zn. 17Co/91/2012. Namietal, že v danom prípade nemožno hovoriť o trovách účelne vynaložených na uplatnenie alebo bránenie práva, čo je dôvodom hodným osobitného zreteľa podľa § 150 OSP. Zdôraznil, že súd nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v konaní podľa čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR, keďže tieto trovy konania neboli účelne vynaložené a neboli ani v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania. Obdobný názor vyslovil Ústavný súd SR v náleze II. ÚS 78/03, ako aj v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16Co/100/2012. Ďalej uviedol, že združenie odporcu v konaní nezastupuje. Podobný právny názor zastal aj Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 13Co/40/2012. Ďalej dôvodil, že ustanovenia Charty základných práv EÚ ako aj rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, sa týkajú všeobecne ochrany spotrebiteľa. Žiadne z predmetných ustanovení nepoukazuje na to, že by sa združenia na ochranu práv spotrebiteľa mali nechávať zastupovať advokátmi, ale len na to, že nie je vylúčené, aby pomoc spotrebiteľom poskytovali priamo právnické osoby. Zároveň si navrhovateľ uplatnil aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,33 Eur s DPH, ktoré pozostávajú z jednej polovice úkonu právnej služby vo výške 9,96 Eur s DPH a režijného paušálu k právnomu úkonu vo výške 9,37 Eur s DPH.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvého stupňa, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1 OSP, § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdiť.

Odvolací súd po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvého stupňa dospel k záveru, že súd prvého stupňa vo veci správne zistil skutkový stav vecí, z takto zisteného skutkového stavu vyvodil správny právny záver a svoje rozhodnutie úplne a riadne odôvodnil.

Odvolací súd sa v danej právnej veci v celom rozsahu stotožňuje s dôvodmi napadnutého rozhodnutia súdu prvého stupňa, preto sa v odôvodnení rozhodnutia obmedzuje len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia podľa § 219 ods.2 OSP.

Z obsahu spisu odvolací súd zistil, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal od odporcu zaplata sumy 119,78 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa vydal vo veci platobný rozkaz č.k. 27Rob/924/2009-29 zo dňa 18.03.2010. Z dôvodu, že platobný rozkaz nebolo možné doručiť odporcovi do vlastných rúk, súd prvého stupňa uznesením č.k. 27Rob/924/2009-50 zo dňa 10.02.2012 zrušil platobný rozkaz. Dňa 07.02.2012 oznámil vedľajší účastník vstup do konania na strane odporcu a podaním zo dňa 28.05.2012 vzniesol námietku premlčania. Súd prvého stupňa uznesením č.k. 9C/64/2012-58 zo dňa 25.06.2012 ustanovil odporkyni na zastupovanie v konaní opatrovníka. Na základe späťvzatia návrhu navrhovateľom na začatie konania a jeho žiadosti o zastavenie konania, súd prvého stupňa uznesením č.k. 9C/64/2012-77 zo dňa 17.07.2012 zastavil konanie. Uznesením č.k. 9C/64/2012-80 zo dňa 26.11.2012 vydaným vyšším súdnym úradníkom, súd prvého stupňa rozhodol, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Na základe odvolania vedľajšieho účastníka, sudca súdu prvého stupňa v zmysle § 374 ods. 4 OSP vydal napadnuté uznesenie.

Podľa § 137 OSP trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 146 ods. 2 veta prvá OSP ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy.

Odvolací súd konštatuje, že účastníci konania majú právo byť v konaní zastúpený advokátom, avšak majú právo len na náhradu trov konania proti neúspešnému účastníkovi konania potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd je teda oprávnený a zároveň povinný o uplatnenom nároku na náhradu trov konania individuálne rozhodovať z hľadiska ich účelnosti.

Odvolací súd mal z obsahu spisu za preukázané, navrhovateľ zavinil, že konanie sa muselo zastaviť. Ďalej mal za preukázané, že vedľajší účastník na strane odporcu dobrovoľne vstúpil do konania, pričom nekontaktoval odporcu a nepoznal ani predmet konania. Vedľajší účastník, ako aj v iných obdobných prípadoch, vstúpil do predmetného konania, zároveň vzniesol námietku premlčania a uplatnil si aj nárok na náhradu trov právneho zastúpenia. Vzhľadom na cieľ a úlohu vedľajšieho účastníka, ktorými sú ochrana spotrebiteľa, je možné predpokladať, že tento disponuje znalosťami a vedomosťami v oblasti spotrebiteľského práva, a preto je spôsobilým samostatne ochraňovať spotrebiteľa. Nutnosť a opodstatnenosť svojho právneho zastúpenia vedľajší účastník vôbec nepreukázal a nezdôvodnil ho z hľadiska účelnosti a hospodárnosti. Odvolací súd mal za to, že takýto paušálny vstup vedľajšieho účastníka do bližšie nepoznaných konaní a udelenie všeobecnej plnej moci advokátovi na svoje zastupovanie v neznámom počte vecí nemôže byť prejavom naplnenia jeho cieľa a úloh ako občianskeho združenia pôsobiaceho na ochranu spotrebiteľov a taktiež to nemôže byť ani prejavom hospodárnosti

jeho konania. Uvedené konanie vedľajšieho účastníka navodzuje stav, že spotrebiteľské združenie neslúži primárne záujmom spotrebiteľov, ale záujmom advokáta, ktorý si v paušálnych podaniach bez bližšej vedomosti o danom konaní, do ktorého vstupuje automaticky vyčísluje aj náhradu trov právneho zastúpenia.

Odvolací súd v súvislosti s nepriznaním náhrady trov konania (právneho zastúpenia) vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že v danom prípade nedošlo k porušeniu práva na právnu pomoc a rovnosti účastníkov garantovaného čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, nakoľko predmetné trovy neboli účelne vynaložené, t. j. nepôsobili v príčinnej súvislosti s procesným postojom vedľajšieho účastníka k predmetu konania.

Vzhľadom na uvedené, odvolací súd dospel k záveru, že vedľajším účastníkom uplatňované trovy konania sú neúčelné a nehospodárne, preto odvolací súd napadnuté uznesenie podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, § 142 ods. 1 OSP tak, že úspešnému navrhovateľovi v tomto odvolacom konaní nepriznal náhradu trov odvolacieho konania, keď ju považoval za neúčelnú s poukazom na jeho vyjadrenie k trovám vedľajšieho účastníka už v podaní označenom ako späťvzatie návrhu zo dňa 10.7.2012.

Odvolací súd prijal v senáte toto rozhodnutie pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.